

Sygnatura akt: I C 736/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Ludmiła Dulka - Twarogowska

po rozpoznaniu w 30 czerwca 2021 roku w W.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **J. O.**

przeciwko: **(...) S.A. z siedzibą w S.**

- o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki J. O. **5.151,44 zł** (pięć tysięcy sto pięćdziesiąt jeden złotych czterdzieści cztery grosze) wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie naliczanymi:

- od kwoty 5.000,00 zł (pięć tysięcy złotych zero groszy) za okres od 06 listopada 2018 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 151,44 zł (sto pięćdziesiąt jeden złotych czterdzieści cztery grosze) za okres od 07 października 2019 roku do dnia zapłaty;

2) oddala powództwo w pozostałej części;

3) zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki J. O. **2.383,36 zł** (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt trzy złote trzydzieści sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

4) nakazuje zwrócić pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w S. **120,99 zł** (sto dwadzieścia złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy), tytułem niewykorzystanej zaliczki wpłaconej na poczet wynagrodzenia biegłego, zaksięgowanej w Sądzie Rejonowym w Wąbrzeźnie pod pozycją 500057620470;

5) nakazuje zwrócić powódce J. O. **120,99 zł** (sto dwadzieścia złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy), tytułem niewykorzystanej zaliczki wpłaconej na poczet wynagrodzenia biegłego, zaksięgowanej w Sądzie Rejonowym w Wąbrzeźnie pod pozycją 500057706877.

Sędzia

Ludmiła Dulka – Twarogowska

Sygnatura akt: I C 736/19

POUCZENIE

1. (...)

2. (...)

ZARZĄDZENIE

1. (...) C;

2. (...);

3. (...)

- (...),

-(...)

Sędzia

Ludmiła Dulka – Twarogowska

W., dnia 30 czerwca 2021 r.

Sygn. akt I C 736/19

UZASADNIENIE

W pozwie z 11 września 2019 r. z powódka J. O. domagała się zasądzenia od (...) S.A. w S. kwoty 5.547,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 5.000,00 zł naliczanymi od 06 listopada 2018 r. do dnia zapłaty oraz od kwot 443,70 zł i 103,30 zł - od dnia następnego po doręczeniu pozwu do dnia zapłaty, a ponadto także kosztów procesu (k.3-8).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu (k.65-67).

Strony podtrzymały swoje stanowiska w toku procesu (k.79-80, k.94-95 - protokół rozprawy z 24.02.2020r., czas zapisu: od 00:02:26, k.121-121v, k.123-123v)

Sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu zwykłym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) r. w miejscowości B. kierujący pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...) nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu i doprowadził do zderzenia bocznego z pojazdem marki D. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez powódkę. Samochód sprawcy zdarzenia drogowego posiadał wykupioną polisę OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w towarzystwie ubezpieczeniowym pozwanego.

Okoliczności bezsporne, ponadto dowody:

- zeznania powódki na rozprawie z 24.02.2020r. (k.94-95 - czas zapisu: od 00:40:48);

- zeznania świadka P. O. na rozprawie z 24.02.2020r. (k.94-95 - czas zapisu: od 00:17:27).

Bezpośrednio po tym zdarzeniu powódka została przewieziona karetką do Oddziału Ratunkowego (...) Szpitala (...) w G., gdzie ją zaopatrzone. W wyniku kolizji J. O. doznała powierzchownego urazu głowy, który nie spowodował czynnościowych zaburzeń mózgu, ani naruszenia jego struktur anatomicznych. Przeprowadzone badania TK oraz (...) głowy nie wykazały pourazowych uszkodzeń mózgu, nie było żadnych podstaw do przyjęcia, iż doszło do wstrząśnienia mózgu. Następstwem doznanego urazu były bóle głowy, które utrzymywały się przez kilka/kilkanaście tygodni, a ich natężenie stopniowo malało. Powódka odbyła szereg wizyt lekarskich, w tym związanych z rehabilitacją. W okresie od (...) do (...)r. korzystała ze zwolnienia lekarskiego. Występujące obecnie u powódki bóle głowy oraz zaburzenia widzenia nie są związane neurologicznie z doznanym urazem. Powierzchowny uraz głowy nie spowodował stałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powódki. W wyniku zdarzenia szkodowego powódka doznała także urazu

okolicy szyjnej o charakterze skręcenia, skutkującym pourazowymi bólami głowy oraz powięziowo-mięśniowym zespołem bólowym szyjnym, bez uszkodzeń kręgosłupa. Hospitalizacja powódki w Oddziale Neurologii w G. w okresie 4 tygodni po zdarzeniu nie wykazała pourazowych zaburzeń rdzenia szyjnego ani korzeni nerwowych. Wskazany uraz szyjny nie spowodował neurologicznego uszczerbku na zdrowiu.

Nabycie przez powódkę leków za kwotę 103,30 zł na fakturę VAT nr (...) z (...) r. nie pozostawało w związku z doznanym urazem.

Dowody:

- dokumentacja medyczna dot. powódki (k.25-49);

- faktura VAT (k.50);

- opinia biegłego z zakresu neurologii (k.104-110).

W dniach (...) r. oraz (...) r. powódka udała się pojazdem o nr rej. (...) spalającym 8l/100km (przy cenie gazu 2,25 zł/l) z W. do Szpitala w G., pokonując każdorazowo odległość 30km. W dniach (...) r. oraz (...) r. powódka odbyła wizyty lekarskie w G. pokonując każdorazowo dystans 40km, natomiast w dniach (...) r. i (...) r. udała się wskazanym pojazdem z W. do (...) pokonując każdorazowo dystans 14 km celem odbycia wizyt lekarskich. W dniu (...) r. pojazdem o nr rej. (...) spalającym 6l/100km (przy cenie paliwa 5zł/l) powódka udała się do lekarza w (...) pokonując odległość 14km, w dniu (...) r. odbyła wizytę lekarską w G. pokonując odległość 30km, natomiast w okresie od (...) do (...) r. powódka dojeżdżała do G. na rehabilitację pokonując łącznie dystans 300 km.

Dowody:

- częściowo zestawienie dojazdów (k.51-543);

- dokumentacja medyczna dot. powódki (k.25-49);

- częściowo zeznania świadka P. O. na rozprawie z 24.02.2020r. (czas zapisu: od 00:17:27);

- częściowo zeznania powódki na rozprawie z 24.02.2020r. (czas zapisu: od 00:40:48).

Pismem z 18 października 2018 r. powódka zgłosiła pozwanemu szkodę i domagała się wypłaty zaliczki na poczet zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 10.000,00 zł oraz zwrotu kosztów opieki w kwocie 480,00 zł. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany w decyzji z 05 listopada 2018 r. odmówił powódce wypłaty odszkodowania, którą następnie podtrzymał kolejną decyzją z 31 grudnia 2018 r.

Dowód:

- zgłoszenie szkody (k.14-16);

- decyzje pozwanego (k.17-18, k.22-23);

- reklamacja (k.19-21);

- dokumenty zawarte w aktach szkodowych na płycie CD (k.73).

Sąd zważył, co następuje:

Powódka dochodziła zadośćuczynienia za doznaną w wyniku zdarzenia komunikacyjnego szkodę niemajątkową - krzywdę, które okazało się uzasadnione, zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych, który Sąd ocenił jako częściowo zasadne oraz w ocenie Sądu nieuzasadnionego zwrotu kosztów leczenia.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W myśl art. 34 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2018.473 j.t. z późn.zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

W świetle powyższych unormowań dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanego konieczne jest wykazanie, że za szkodę wyrządzoną powodowi ponosi odpowiedzialność ubezpieczający, natomiast ubezpieczyciel odpowiada w takich samych granicach, w jakich odpowiadałby sprawca szkody.

Okoliczności przedmiotowego zdarzenia - w szczególności, iż wyłącznym sprawcą zdarzenia drogowego z (...) r., w wyniku którego powódka doznała obrażeń, był kierowca pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) - nie budziły wątpliwości i nie stanowiły przedmiotu sporu pomiędzy stronami. Bezsporne było także, iż pojazd sprawcy w dacie zdarzenia był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC) na skutek umowy ubezpieczenia zawartej z pozwanym. Pozwany nie kwestionował co do zasady swojej odpowiedzialności za skutki wyrządzonej szkody, lecz podważał zasadność roszczenia, wyrażając stanowisko, iż doznane przez powódkę urazy nie dają podstaw do przyznania odszkodowania.

Sąd procedując w zakresie wysokości zadośćuczynienia za punkt wyjścia uznał przede wszystkim ustalenie rzeczywistych następstw zdarzenia drogowego, któremu uległa powódka, ponieważ jego wysokość zależała od skali urazów i ich następstw, przyjmując w pewnym uproszczeniu, że im szerszy ich zakres, tym większa krzywda.

W tym celu został dopuszczony i przeprowadzony dowód z opinii biegłego z zakresu neurologii, z którego wynikało, iż w wyniku przedmiotowej kolizji powódka doznała powierzchownego urazu głowy, który nie spowodował czynnościowych zaburzeń mózgu, ani naruszenia jego struktur anatomicznych. Przeprowadzone badania TK oraz (...) głowy nie wykazały pourazowych uszkodzeń mózgu, nie było żadnych podstaw do przyjęcia, iż doszło do wstrząśnienia mózgu. Następstwem doznanego urazu były bóle głowy, które utrzymywały się przez kilka-kilkanaście tygodni, a ich natężenie stopniowo malało już po kilku dniach od jego wystąpienia. Występujące obecnie u powódki bóle głowy oraz zaburzenia widzenia nie są związane neurologicznie z doznany urazem. Powierzchnowy uraz głowy nie spowodował stałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powódki. W wyniku zdarzenia szkodowego powódka doznała także urazu okolicy szyjnej o charakterze skręcenia, skutkującym pourazowymi bólami głowy oraz powięziowo-mięśniowym zespołem bólowym szyjnym, bez uszkodzeń kręgosłupa. Hospitalizacja powódki w Oddziale Neurologii w G. w okresie 4 tygodni po zdarzeniu nie wykazała pourazowych zaburzeń rdzenia szyjnego ani korzeni nerwowych. Wskazany uraz szyjny nie spowodował neurologicznego uszczerbku na zdrowiu.

Wskazana opinia była jasna, pełna, nie zawierała wewnętrznych sprzeczności, zaś autorytet i wiedza biegłego nie budziły wątpliwości Sądu. Występujące w opinii stwierdzenia były poparte rzeczową, logiczną i spójną argumentacją. Biegły wskazał przesłanki swojego rozumowania, a podstawę wniosku stanowiły przede wszystkim posiadane przez niego wiadomości specjalne, które w oparciu o zgromadzoną w aktach dokumentację medyczną oraz badanie powódki, doprowadziły do sformułowania wniosków końcowych, które Sąd w całości podziela. Jako prawdziwe Sąd ocenił dowody z dokumentów w postaci dokumentacji medycznej, ponieważ ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu. Wzrost wiarygodności Sąd przyznał także osobowym źródłom dowodowym - zeznaniom świadka P. O. oraz dowodowi z przesłuchania powódki, ponieważ pokrywały się wzajemnie, jak i znajdowały oparcie w pozostałych dowodach.

Zgodnie z art. 444 § 1 zdanie pierwsze k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Art. 445 § 1 k.c. określa, że w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie ma na celu złagodzenie doznanej krzywdy, do której należy zaliczyć wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zarówno w sferze cierpień fizycznych jak i psychicznych. Ponieważ krzywda ma charakter niewymierny materialnie, oceniając jej wysokość należy uwzględniać przede wszystkim rodzaj, charakter, długotrwałość cierpień fizycznych i ujemnych doznań psychicznych, ich intensywność, trwałość i nieodwracalność ujemnych skutków zdrowotnych. Do istotnych kryteriów ustalania "odpowiedniej" sumy zadośćuczynienia zaliczyć należy niewątpliwie także wiek pokrzywdzonego, rokowania na przyszłość, czy stopień winy sprawcy (vide: wyrok SN z 20.04.2006r., sygn. IV CSK 99/05, Legalis nr 108240). Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia obowiązuje zasada umiarkowania (wyrok SN z 03.05.1972r., sygn. I CR 106/72, Legalis nr 16224). Zadośćuczynienie z art. 445 k.c. ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach. Określenie wysokości zadośćuczynienia powinno być nadto dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

W ocenie Sądu na gruncie niniejszej sprawy, odpowiednia suma przysługującego powódce zadośćuczynienia wynosi 5.000 złotych. Kwotę tę należy uznać za utrzymaną w rozsądnych granicach, cechującą się współmiernością do doznanej krzywdy, która nie będzie stanowiła źródła wzbogacenia. Ustalając wysokość zadośćuczynienia, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim stopień doznanej przez nią krzywdy, jak również wszystkie związane ze zdarzeniem szkodowym cierpienia fizyczne i psychiczne, natężenie i czas trwania bólu, okres i rodzaj podjętego leczenia, w tym hospitalizacji oraz rehabilitacji, a także brak podstaw do orzekania o wystąpieniu uszczerbku na zdrowiu stałym lub długotrwałym.

W tej sytuacji w pkt 1 wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5.000 zł. O odsetkach rzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c., który stanowi, iż jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odsetki zasądzono od dnia następnego po wydaniu decyzji o nieprzyznaniu zadośćuczynienia, ponieważ na dzień 05 listopada 2018 r. pozwany dysponował dokumentacją medyczną powódki i mógł właściwie ocenić wysokość należnego jej odszkodowania.

Powódka domagała się również zasądzenia odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów przejazdu do placówek medycznych, które to roszczenie zasadniczo okazało się uzasadnione, ponieważ zgodnie z art. 444 § 1 k.c. pozwany winien pokryć wszystkie koszty powstałe z tytułu wypadku. Sąd nie uwzględnił wszystkich podanych dojazdów, lecz tylko te, których daty znajdowały oparcie w dokumentacji medycznej i przyjął, że pojazdem o nr rej. (...) spalającym 8l/100km, przy cenie gazu 2,25 zł/l, powódka pokonała łączną odległość 268 km, wydatkując kwotę 48,24 zł, natomiast pojazdem o nr rej. (...) spalającym 6l/100km, przy cenie paliwa 5zł/l, powódka pokonała łączny dystans 344 km, wydatkując kwotę 103,20 zł.

W tej sytuacji z tytułu zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych Sąd w pkt 1 wyroku zasądził od pozwanego łącznie kwotę 151,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 07.10.2019 do dnia zapłaty, a pozostałym zakresie roszczenie to podlegało oddaleniu - podobnie jak roszczenie o zwrot kosztów leczenia w kwocie 103,30 zł. wobec braku związku zakupu leków na fakturę VAT nr (...) z doznany urazem (pkt 2 wyroku).

O kosztach procesu w pkt 3 wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą ich stosunkowego rozdzielienia, wyrażoną w treści art. 100 k.p.c., przyjmując, że powódka wygrała proces na poziomie 92,87 %, a jej koszty wynosiły 2.596,01 zł, przy wygranej pozwanego w zakresie 7,13% i kosztach 386,39 zł. Tym samym pozwany winien pokryć koszty procesu powódki odnośnie kwoty 2.383,36 zł (łącznie koszty: 2.982,40 zł x 92,87% = 2.769,75 zł - 386,39 zł = 2.383,36 zł).

W pkt 4 i 5 wyroku Sąd nakazał zwrócić niewykorzystane części zaliczek uiszczonych na poczet wynagrodzenia biegłego w kwotach po 120,99 zł na rzecz każdej ze stron.

Sędzia

Ludmiła Dulka-Twarogowska

ZARZĄDZENIE

1. (...);

2. (...):

- (...);

3. (...).

W., 16.08.2021r.

Sędzia Ludmiła Dulka-Twarogowska

Notatka

(...).

(...).

Sędzia

Ludmiła Dulka – Twarogowska